

PROGRAM

til

Frøken **Nina Hagerups Concert**

i Arbejderforenings Lokale,

Fredag den 20de April 1866.

Første Afdeling.

1. **Trio for Piano, Violin og Violoncel** . . . Reissiger.
a. Andante.
b. Allegro non troppo.
2. **Susannes Arie af „Figaros Bryllup“** . . . Mozart.
3. **Romance for Violoncel og Piano (C-Dur)** . . . . . Goltermann.
4. a. **Romance (Thycho Brahe)** . . . . . Weyse.

Solen sank bag grønne Lund,
Og den klare fulde Maane
Mellem Sjölund's Kyst og Skaane
Straaled over Öresund.
Hvæved om Uranienborg
Sig den stjerneklare Bue.
Thycho stod i Maanens Lue,
Monne Landet trindt beskue,
Tankefuld med dæmpet Sorg.

Og han sagde: Fædreland!
Siig mig dog, hvad var min Brøde,
Da Din Sön Du hort at stöde
Fra Dit Hjerte nænne kan?

Har Du glemt, hvad Verden veed?
Det var mig, som monne bære
Op til Stjerneerne Din Ære;
Hele Verden kan jo være
Vidne til min Sönlighed.

Men Urania sin Ven
Vil et andet Hjem berede,
Hvorved hendes Kunst kan brede,
Sig til andre Lande hen.
Dunkelt jeg kun Veien seer,
Stjerneerne maa den betegne.
Ligemeget, hvad for Egne!
Er ei Himlen allevegne?
Hvad behöover jeg saa meer?

J. L. Heiberg.

b. „Holder Du af mig?“ . . . . . R. Nordraak.

Holder Du af mig,
Holder jeg af Dig
Alle mine Levedage;
Sommeren var kort,
Græsset blegner bort
Kommer med vor Leg tilbage.

Litli, litli lu,
Hörer Du mig nu,
Gutten bagved Birkeheien?
Ordene vil gaa,
Mörket falder paa,
Kanske Du kan vise Veien.

Sjoi, sjoi hys,
Sang jeg om et Kys?
Nei det gjorde jeg vist ikke,
Hörte Du det, Du?
Kom det ei i Hu,
Jeg vil lade Afbud skikke.

(Af Bjornson's „En glad Gut.“)

c. Lokkende Toner . . . . . Kjerulf.

Der flöi en Fugl over Granchei,
Som synger de kjendte Sange.
Den lokked mig ud fra slagen Vei,
Og ind paa de skyggede Gange.
Jeg kom til skjulte Kilder og Kjern,
Hvor Elgene Törsten slukke,
Men Fuglerösten löd endnu fjern,
Som Nyn mellem Vindens Sukke.

Jeg stod i Birkenes høie Sal
 Mens Midsommerdagen helled;
 Der tindrede Dug i dyben Dal,
 Det skinned som Guld af Fjeldet.
 Da bæved Lunden, da lød det nær
 Som af en susende Vinge,
 Og grant jeg hørte fra Fjeld og Trær
 De lokkende Toner klinge.

Der fører en Sti saa langt afsted
 Til Lien hvor Fuglen bægger.
 Der stemmer den op hver Sang den veed.
 I dunkleste Graneskygger
 Men om jeg aldrig skal vinde did,
 Jeg kjender dog Lokkesangen,
 Hvor sødt den kalder ved Sommertid
 Naar Kvelden har dugget Vangen.

Anden Afdeling.

5. **Rosinas Arie** af „Barberer“ . . . . . Rossini.
6. **Stor Fantasi** over: „Jeg tog min nystemte
 Cytar i Hænde,“ „Danmark, deiligst Vang
 og Vænge,“ „Aa Ola, Ola, min egen On-
 ge“ og „Hvor herligt er mit Födeland“ . . . . . Haberbier.
 (foredrages af Hr. Haberbier)
7. **Zur Heimath**, Romance med obligat Vio-
 loncel . . . . . Kalliwoda.

Die grünen Halme wogen,
 Der Bäume Wimpel wehn,
 Ich fühl mich fortgezogen,
 Ich muss zur Heimath geh'n.
 Des Himmels dichte Bläue,
 Zum Segel ausgespannt,
 Ermuthigt mich auf's Neue
 Zum Zug in's Heimathlaud.

Die Berge sind die Masten,
 Ich klimm' auf ihre Höh',
 Und kann nicht eher rasten,
 Bis ich hinüber seh'!

Mein Stock mit starken Zügen,
Der rudert heimathwärts,
Mein Kompas kann nicht trügen,
Denn dieser ist mein Herz.

Doch wo ist diese Küste,
An der ich landen will,
Dass ich nicht ewig müsste
Fortjagen ernst und still?
Die Küste ist mein Liebchen,
Bei diem ich landen muss,
Mein Port ihr Wangengrübchen,
mein Anker nur ein Kuss.

L. Scharrer.

8. **Duo brillant** for Piano og Violin over
Themaer af „Propheten“ . . . . . Wolff og Beriot.
(foredrages af DHrr. Haberbier og
Fries.)
9. „Jag vet ei, hvarför jag sjunger“ . . . Taubert.

Fågel i skog som sjunger der
Hvarför?

Lockar du brud eller brudgum kär?

Ack säg!

Jag är ej brudgum eller brud,

Jag sjunger blott för sångens ljud;

Vet ej hvarför jag sjunger!

Fågel, visst fullt ditt hjerta är,

Hvaraf?

Toner i djupet brusa der

Hvarför?

Hjertat er fullt ej tungt ändå,

Hjertat är lätt, ej tamt ändå,

Vet ej hvarför jag sjunger!

Fågel, du sjunger dagen lång,

Om hvad?

Lyssnar väl någon på din sång?

Ack säg?

Jag sjunger blott min lefnads gång,

Ej något annat är min sång,

Vet ej, men jag måste sjunga!